

virksomme nok i Forhold til Prismiveauet, idet Bøden er alt for forsvindende lille i Forhold til Værdien af et halvvoxent Barns Arbejdskraft, dels af Bøden kommer for sent og endelig, at hele dette Bødesystem kan give Anledning til Rivninger og Drillerier, uden at hele Sagen er det Besvær værd, som denne Kontrol med Børnene, Førelse af Forsømmelseslister o. s. v. fører med sig. Man peger i saa Henseende ogsaa paa, at hele Systemet med den gennem $\frac{1}{2}$ Aar stigende Bødeskala medfører Nødvendigheden af stadig Afskrivning af de gamle Bødelister, og at Nyttens heraf slet ikke staar i Forhold til det Arbejde, der forvoldes derved.

Man har derfor overvejet, om man som i Sverige ganske kan opgave Bødesystemet og henvise Forsømmelsesspørgsmaalet til Behandling af Skolekommissionen eller særlige Tilsynsmænd, der ved Samtaler med Forældrene skal opnaa, at Børnene holdes til at søge Skolen regelmæssigt, eller mulig som i Norge henvise Bødesager til Behandling som Politisag, hvoraf følger, at der skal være samlet Forsømmelser i graverende Omfang, før der griebes ind.

Man mener dog ikke, at man paa denne Maade helt skal opgave det tilvante danske System, der gaar tilbage til Christian den Sjettes Lov af 1739, og som ogsaa i sig selv bygger paa en sund og naturlig Tanke, nemlig den, at Forældrene har den Pligt ikke blot over for Skolen, men særlig overfor Børnene at holde dem til at passe Undervisningen med Omhu og Flid, og at Forældrene jo kun udsætter sig for alt Besværet og Ubehaget ved Bødesystemet, naar denne Pligt forsømmes. Man er dog med Systemets Angribere enig i, at de nuværende Regler er for stive og undertiden kan medføre urimelige Resultater, og at man maa søge et System, der ikke lader dette Bødespørgsmaal tage større Plads inden for Skolens Arbejde, end det er værd.

Man anser det for ganske nødvendigt, at Kontrollen med Børnenes Skolegang opretholdes, og at altsaa Førelsen af Forsømmelseslister fortsættes som hidtil. Herom giver § 48 Regler, idet det foreskrives, at Forsømmelseslisterne føres af de enkelte Lærere (Klasselærerne) efter Førstelærerens (Overlærerens) Anvisning. Saa-danne Lister skal ogsaa føres i 4de Mellem-skoleklasse og ved Fortsættelsesundervisningen, der kan knyttes til de landsbyordnede Folkeskoler, idet de Børn, der ønsker at deltage i denne Undervisning, ogsaa skal følge den planmæssigt og først kan frigøres for Forpligtelsen hertil, hvis de med

Skolekommissionens Samtykke (jfr. § 44, Stk. 4) udmeldes af Klassen.

Af Reglerne sammenholdt med Lovens § 3 maa følge, at Forsømmelsessystemet bringes til Anvendelse ligesaa fuldt i Eksa-mensmellemskolen som i den eksamensfri Mellemskole. Hidtil har det været Praksis, at der ikke i Mellemskolen mulkteredes for Forsømmelser, men at den Elev, der ikke passede Undervisningen, fjernedes fra Mellemskolen og overførtes til den almindelige Folkeskole, hvor Forsømmelser mulkteres. Efter det i nærværende Lovforslag opstillede System med de to jævnsidesløbende Mellemskoleafdelinger bør en saadan Overførelse fra den ene Afdeling til den anden af disciplinære Grunde, saaledes til Overførelsen virker som en Straf, ikke kunne finde Sted, men Fordelingen af Børnene i de to Afdelinger maa alene ske efter Børnenes Anlæg og Modenhed, og Overførelse fra den ene Afdeling til den anden bør kun finde Sted, naar det viser sig, at den foretagne Bedømmelse af Barnet har været fejlagtig.

Om Forsømmelseslisternes Behandling og Forholdsreglerne mod Forsømmelserne handler § 49.

Herefter skal Forsømmelseslisterne for en Periode af 2 Maaneder af Skolens Leder forelægges for Skolekommissionen — for Københavns Vedkommende Forældreraa-det.

Det afgøres saa, om der overhovedet er Grund til at foretage noget i Anledning af stedfundne Forsømmelser, ellers er Skolekommissionen (Forældreraa-det) berettiget til at henlægge Listerne. Det kan imidlertid ogsaa besluttes, at man vil indkalde de forsømmende Børns Forældre eller den anden, der maatte være ansvarlig for Forsømmelserne, til et Møde, der afholdes inden 8 Dage.

Dette Møde med Forældrene er Systemets Hovedpunkt. Her skal man dels faa Klarhed over den egentlige Grund til Forsømmelsen og kan, hvis denne er af en saadan Art, at man ikke finder Anledning til at gribe ind, slutte Sagen uden videre, dels foretage den Paavirkning af den ansvarlige, paa hvilken den svenske Fremgangsmaade lægger saa megen Vægt, og som, hvis man har Indtryk af at have naaet noget derved, kan slutte med en Advarsel for fremtidige Tilfælde.

Har man imidlertid Indtryk af Lige-gyldighed eller systematisk Forsømmelse, for at Barnet kan hjælpe til i Arbejdet, kan Skolekommissionen idømme Bøder, der imidlertid saa kan blive meget større